

[Bilgrav-Nielsen]

stillet, for derved at markere, at vi ikke har andel i det forsvarsforlig, som bestemmer de økonomiske rammer for forsvaret.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Vi har selvfølgelig også i SF mærket os, at der i den sidste tid fra regeringen er kommet nogle ændringsforslag, som trækker finansloven i lidt bedre retning på nogle områder. Jeg vil bare om det sige, at det er rigtigt nok, at det radikale venstre her igen optræder som beskytteren af naturværdier og kulturværdier, og hvad ved jeg, og det er fint nok, men alle de ændringsforslag, som de radikale nu har talt med regeringen om, kunne de radikale lige så godt have fået igennem ved at snakke med socialdemokraterne og os. Det forekommer mig lidt meningsløst, at man går til regeringen med de forslag i stedet for at gå sammen med det kulturpolitiske alternativ, man ved findes i folketinget, og som man i øvrigt bryster sig meget af rundt omkring i verden. Det er udmærket, at der er kommet nogle forslag: fritagelse for entréafgifter osv., bl.a. inspireret af SFs forslag. Men det er kedeligt, at den jyske ordbog ikke er gået i orden, og jeg vil spørge, hvornår den går i orden. Jeg vil med det samme spørge, om man så også vil støtte eller forhandle med regeringen om vores ændringsforslag om tidsskriftcenteret, som er et vigtigt forslag.

Når jeg har fået svar på de ting, behøver jeg nemlig ikke at tale i dag som privatist, og det vil sandsynligvis glæde mange her i salen, at de slipper for det.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det er jo tydeligt, at fru Ingerlise Koefoed skal anstrenge sig for at påvise ønsker fra SF på det kulturpolitiske område, som ikke deles af det radikale venstre, og hvor vi ikke har fået resultater i vores forhandlinger med regeringen. Jeg tror, fru Ingerlise Koefoed, hvis hun havde haft den erfaring, vi andre efterhånden har i at samarbejde med regeringer, ville erkende, at det er naturligt, at man, når man aftaler hovedlinjerne for den samlede økonomiske politik, så også aftaler det, man kunne kalde for væsentlige detailspørgsmål. Vi er kun tilfredse med, at der med de

aftaler, vi har indgået med regeringen, er blevet knyttet en meget bred kontakt, navnlig vedrørende kulturpolitikken. Vi synes faktisk, at kulturpolitikken er det værd. Vi er ret sikre på, at kulturpolitikken står sig ved, at der er skabt dette brede flertal.

Nør Christensen (CD):

Dette finanslovsforslag adskiller sig ikke væsentligt fra de finanslovsforslag, som tinget har behandlet gennem de senere år. Også finanslovsforslaget for 1986 indeholder en lang række forskellige ændringsforslag, som det ikke vil være muligt at kommentere alle sammen; folketingets forretningsorden forhindrer det ganske enkelt, og det skal jeg sige tak for.

Den nugældende finanslov er en lov, som har virket efter sin hensigt. Regeringen har som bekendt lagt den økonomiske politik sådan til rette, at målsætningen strækker sig over flere år. Det er efter centrum-demokraternes opfattelse ikke alene fornuftigt, det er aldeles fornuftigt, for underskuddet er som bekendt oparbejdet over mange år, og det ville være direkte uansvarligt med et enkelt hug at fjerne det alt for store underskud. Da det ville være helt og aldeles ufornuftigt at gøre det i ét hug, har regeringen valgt – ikke overraskende, skal jeg sige – den fornuftige linje med den flerårige målsætning. Jeg kan give regeringen det helt klare tilsagn, at den ikke skal gå forgæves efter hjælp fra vores gruppe.

Vi er ikke mindst bestyrket i denne opfattelse, efter at det seneste skøn viser, at underskuddet i 1986 bliver ca. 14 mia kr. Bevares, det er alt for stort, men den, der husker blot nogle ganske få år tilbage, vil straks erindre, at vi dengang opererede med et underskud tæt omkring 90 mia kr. Derfor er regeringens anstrengelser i dag at betragte som en kraftanstrengelse, og som bekendt kommer kraftanstrengelser ikke af sig selv. Der må selv sagt forudgående træning og stor øvelse til, hvis man ønsker de store mål, og det gør regeringen, det gør de fire regeringspartier og herunder naturligvis også centrum-demokraterne.

Lad mig understrege, at det største mål, denne regering kan sætte sig, er at få orden i samfundsøkonomien. Det er først og fremmest det, regeringen er valgt til, og jeg er